

Sygn. akt V CZ 115/06

POSTANOWIENIE

Dnia 25 stycznia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Zbigniew Kwaśniewski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa M. P.

przeciwko S. B.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 25 stycznia 2007 r.,

zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 11 lipca 2006 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 11 lipca 2006 r. odrzucił apelację pozwanej wniesioną, przez będącego adwokatem pełnomocnika procesowego z urzędu, bez uiszczenia opłaty podstawowej w przewidzianym ustawowo terminie.

Sąd ten uznał, że użyty w art. 130² § 3 k.p.c. zwrot „opłata w wysokości stałej” obejmuje zarówno opłatę stałą jak i podstawową.

W zażaleniu na to postanowienie skarżąca zarzuca naruszenie art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. 2005 r., Nr 167 poz. 1398 ze zm.) przez jego błędną interpretację i złe zastosowanie wskutek przyjęcia, że opłatę należało uiścić z chwilą złożenia apelacji. Nadto zarzuca błędne zastosowanie art. 130² § 3 k.p.c., a nadto niezastosowanie art. 5 k.c. polegające na odrzuceniu apelacji wbrew zasadom wynikającym z tego przepisu. Zdaniem skarżącej, błędne jest stanowisko Sądu, że ustawodawca wprowadza jakikolwiek termin zawity do uiszczenia opłaty od apelacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie. Przepis art. 14 ust. 2 wymienionej ustawy jest źródłem obowiązku uiszczenia opłaty podstawowej od podlegających opłacie pism także wówczas, gdy pisma te są wnoszone przez stronę zwolnioną od kosztów sądowych przez sąd, chyba że ustawa stanowi inaczej. Natomiast termin uiszczenia każdej opłaty, a więc m.in. opłaty podstawowej, określa art. 10 ustawy, który stanowi, że opłatę należy uiścić przy wniesieniu do Sądu pisma podlegającego opłacie. Żaląca nie kwestionuje faktu, że wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 10 ustawy nie uiściła opłaty podstawowej przy wniesieniu apelacji do Sądu (por. postanowienie SN z dnia 19 października 2006 r., sygn. V CZ 74/06 niepubl.). W tej sytuacji Sąd prawidłowo zastosował przepis art. 130² § 3 k.p.c., który jest źródłem ustawowego obowiązku odrzucenia m.in. apelacji wniesionej przez adwokata bez

równoczesnego uiszczenia m.in. opłaty podstawowej. Opłata podstawowa jest bowiem opłatą w wysokości stałej w rozumieniu art. 130² § 3 k.p.c. (uchwała SN z dnia 10 stycznia 2007 r., sygn. akt III CZP 134/06, dotychczas niepubl; uchwała SN z dnia 21 listopada 2006 r. III CZP 109/06, LEX nr 197 685).

W tej sytuacji wniesienie przez adwokata reprezentującego stronę zwolnioną od kosztów sądowych apelacji bez uiszczenia opłaty podstawowej musiało skutkować odrzuceniem apelacji wobec obowiązku zastosowania przez sąd art. 130² § 3 k.p.c. (v. postanowienie SN z dnia 26 lipca 2006 r., IV CZ 59/06, LEX nr 194243; postanowienie SN z dnia 19 lipca 2006 r., I CZ 34/06, niepubl.; postanowienie SN z dnia 11 lipca 2006 r., I CSK 146/06, niepubl.).

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji, działając na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.